

Nr 673

Av herrar **Hamrin** i Jönköping och **Nelander**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 55, angående vissa anslag för militärmusiken under budgetåret 1962/63 m. m.

(Lika lydande med motion nr 561 i Första kammaren)

I proposition nr 55 framlägger Kungl. Maj:t förslag om anslag för militärmusiken under budgetåret 1962/63. I detta sammanhang synes det lämpligt att riksdagen prövar olika möjligheter att stärka militärmusikens position som stimulansgivare för det lokala musiklivet. Det är allmänt erkänt att militärmusiken har en stor uppgift att fylla härvidlag. Utvecklingen inom militärmusikorganisationen har också under senare år gått i riktning mot att öka de militära musikkårernas möjligheter att utnyttja en mera rikhaltig repertoar. Sålunda förutsattes vid det senaste beslutet angående militärmusikorganisationen — år 1956 — att musikerna vid sidan av sitt huvudinstrument skulle traktera två biinstrument av vilka ett i allmänhet skulle vara stråkinstrument.

Den utveckling som sålunda inletts bör stimuleras vidare. Det bör allvarligt övervägas att organisera militärmusiken och ge denna sådana resurser att den vid sidan om den militära musiken av traditionellt slag skulle kunna uppföra symfonisk musik. Den till en viss garnisonsstad knutna militära musikkåren skulle härigenom göra en bredare insats i det lokala musiklivet. Genom turnéer inom t. ex. det egna länet eller annan lämplig större region skulle befolkningen inom en stor bygd kunna beredas tillfälle att avlyssna levande, god symfonisk musik. Det förutsätter emellertid att stråkbesättningarna utbyggs. Det råder visserligen brist på stråkspelare av god klass i både det militära och det civila musiklivet för närvarande, men en inventering av de tillgångar på goda stråkmusiker som f. n. finns inom de militära musikkårerna bör kunna ge besked om huruvida det inte finns underlag för att kunna påbörja en symfonisk verksamhet vid en eller annan musikkår. Här skulle då en militärsymfoniorkester mera omedelbart kunna skapas. Jämsides härmed borde utbildningen av stråkmusiker inom de militära musikkårerna intensifieras, så att en mera utvidgad symfonisk orkesterverksamhet, baserad på de militära musikkårerna, om några år skulle kunna komma till stånd.

Det kan möjligen invändas att den hävdvunna militärmusiken skulle kunna bli lidande på att musikkåren samtidigt sysslar med symfonisk musik. Erfarenheten visar emellertid att riskerna härför är i praktiken obefintliga. Det finns flera exempel på stråkmusikanter som på ett förtjänstfullt sätt

även trakterar blåsinstrument. Problematiken ligger i den bristande tillgången på kvalificerade stråkinstrumentalister inom militärmusiken. Insatserna måste därför inriktas på att avhjälpa denna brist. Ersättningen till militärmusikerna får sedan givetvis justeras med hänsyn till de vidgade arbetsuppgifterna.

En förstärkning av den militära musiken i här angiven riktning skulle utan tvekan utgöra en lämplig väg att berika musiklivet och musikintresset i vårt land. Samtidigt skulle arbetsuppgifterna för dem som är verksamma inom det militära musiklivet ytterligare stimuleras och över huvud taget de militära musikkårernas ställning stärkas till gagn inte minst för vårt lands muskliv.

Under hänvisning till det ovan anförda hemställas,
att riksdagen i samband med behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 55 måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning om utbyggnad av de militära musikkårernas resurser, så att de beredes möjligheter att utföra symfonisk orkestermusik.

Stockholm den 6 mars 1962

Yngve Hamrin

Eric Nelander
